

Ο.Λ.Μ.Ε.

Ερμού & Κορνάρου 2
ΤΗΛ: 210 32 30 073 – 32 21 255
FAX: 210 32 27 382 – 33 11 338
www.olme.gr
e-mail: olme@otenet.gr

Αθήνα, 18/1/07

ΠΡΟΣ:

- τα Δ.Σ. και τις Γ.Σ. των
ΕΛΜΕ

ΕΙΣΗΓΗΣΗ**Συναδέλφισσες-οι,**

Το 2006 άφησε πίσω του τα ίχνη της καταγιστικής επίθεσης της κυβερνητικής πολιτικής σε βάρος των εργαζόμενων. Μεταξύ άλλων, ψηφίστηκε από την κυβερνητική πλειοψηφία ένας ακόμη αντιλαϊκός **προϋπολογισμός** που αναπαράγει με μεγαλύτερη ένταση την πολιτική της μονόπλευρης λιτότητας μέσω και της υπερφορολόγησης των λαϊκών στρωμάτων **διευρύνοντας ακόμη περισσότερο τις κοινωνικές ανισότητες**.

Ειδικότερα, χαρακτηριστικές όψεις του νέου κρατικού προϋπολογισμού είναι: α) Η αύξηση και φέτος των, άδικων κοινωνικά, έμμεσων φόρων ταυτόχρονα με τη συνεχιζόμενη μείωση της φορολογίας των κερδών των μεγάλων επιχειρήσεων. β) Η παραπέρα μείωση των ήδη χαμηλών δαπανών για όλους τους κοινωνικούς τομείς, όπως η παιδεία, η υγεία και η κοινωνική πρόνοια. Αξίζει να σημειώσουμε, για μια ακόμη μια φορά, ότι το ποσοστό των δημόσιων δαπανών για την Παιδεία ανέρχεται για το 2007 στο 3,42% του ΑΕΠ, μικρότερο ακόμη και από το ποσοστό του 3,52% του προϋπολογισμού για το 2006. Αυτό αποδεικνύει πόσο κενές περιεχομένου υπήρξαν οι προεκλογικές δεσμεύσεις της Κυβέρνησης για σταδιακή αύξηση των δαπανών για την Παιδεία στο 5% του ΑΕΠ, δέσμευση που χαρακτήρισε επίσημα ως «ανέφικτη» για την 4ετία ο ίδιος ο Πρωθυπουργός στην συνάντησή του με τις εκπαιδευτικές Ομοσπονδίες, κατά τη διάρκεια της πρόσφατης μεγαλειώδους απεργιακής κινητοποίησης των εκπαιδευτικών. γ) Η διατήρηση σε απαράδεκτα χαμηλά επίπεδα των δημόσιων επενδύσεων για υποδομές, ιδιαίτερα σε κοινωνικούς τομείς όπως η υγεία και η παιδεία. Προωθείται με τον τρόπο αυτό η πολιτική των ιδιωτικοποιήσεων η οποία υπηρετείται, όπως είναι γνωστό, μέσω και των «Συμπράξεων Δημόσιου και Ιδιωτικού Τομέα» (ΣΔΙΤ).

Αποτέλεσμα των προβλέψεων του νέου προϋπολογισμού είναι και η διαφαινόμενη νέα εισοδηματική πολιτική για τους μισθωτούς του δημοσίου και τους συνταξιούχους που θα εξισορροπεί ή θα υπερβαίνει σχηματικά κι εντελώς οριακά το ύψος του επίσημου πληθωρισμού (αναμενόμενες «αυξήσεις» 3,5% επί του βασικού μισθού, συνεπώς 2% περίπου επί του συνόλου των αποδοχών του εκπαιδευτικού). Γεγονός που μεταφράζεται σε μείωση των αποδοχών μας η οποία, τελικά, γίνεται ακόμη μεγαλύτερη, αν συνδυαστεί με τη μη τιμαριθμοποίηση της φορολογικής κλίμακας.

Το 2006 είναι μια χρονιά, επίσης, που εφαρμόζεται για πρώτη φορά ο αντιεκπαιδευτικός νόμος για την ΤΕΕ με τις γνωστές, πλέον, αρνητικές συνέπειες για τη δευτεροβάθμια επαγγελματική εκπαίδευση, τους μαθητές μας και τους συναδέλφους μας κλάδων-ειδικοτήτων. Τις συνέπειες αυτές τις έχουμε επανειλημμένα επισημάνει, αναδείξει και καταγγείλει.

Είναι γνωστές, επίσης, οι προτάσεις μας, που έχουν μεταβατικό χαρακτήρα και οι οποίες κινούνται σε εντελώς αντίθετη κατεύθυνση από τις επιλογές της Κυβέρνησης, όπως αυτές αποτυπώνονται στο ν.3475/06, του οποίου **απαιτούμε την άμεση κατάργηση.**

Για άλλη μια φορά καταγγέλλουμε το ΥΠΕΠΘ και την Κυβέρνηση, γιατί συνεχίζουν να αγνοούν προκλητικά τις τεκμηριωμένες προτάσεις μας!

Με Υπουργικές Αποφάσεις που υλοποιούν το νόμο αυτόν επιχειρείται η βίαιη εξώθηση των μαθητών από την εκπαίδευση στην πρόωρη και ατελή κατάρτιση, ενώ ταυτόχρονα τελούν υπό κατάργηση 61 σχολικές μονάδες της ΤΕΕ.

Η χρονιά που πέρασε στιγματίστηκε από **κυβερνητικές πολιτικές αποφάσεις για εκποίηση της δημόσιας περιουσίας** και την εισβολή **των ιδιωτικοποιήσεων**, ως ευρύτερης πολιτικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όχι μόνο στο χώρο των κρατικών τραπεζών (Εμπορική) αλλά και σε κρίσιμους, στρατηγικής σημασίας, τομείς δημόσιων υποδομών, που αφορούν κοινωνικά αγαθά και υπηρεσίες όπως ο ΟΤΕ, η ΔΕΗ και τα μεγάλα λιμάνια της χώρας.

Είναι η χρονιά που σφραγίστηκε από την ένταση και την κλιμάκωση του αυταρχισμού με την καταστολή των αγώνων των εκπαιδευτικών, της νεολαίας και όλων των αγωνιζόμενων τμημάτων των εργαζομένων καθώς και με την προσπάθεια του περιορισμού του δικαιώματος των διαδηλώσεων, αλλά και με την επέκταση του δικτύου παρακολούθησης με τις ηλεκτρονικές κάμερες στους δρόμους. Είναι όμως και η χρονιά διεξαγωγής πολλών αποφασιστικών και ελπιδοφόρων αγώνων στη χώρα μας, όπως ήταν οι των φοιτητών, των εκπαιδευτικών, των ναυτεργατών, των λιμενεργατών και των συμβασιούχων. Αλλά και σε ολόκληρο τον κόσμο είχαμε σημαντικούς εκπαιδευτικούς και εργατικούς αγώνες, μεταξύ των οποίων ο αγώνας των Γάλλων φοιτητών κατά της Σύμβασης της Πρώτης Απασχόλησης.

Έτσι, το ξεκίνημα του 2007 βρήκε τον κόσμο της εκπαίδευσης σε μια κρίσιμη αντιπαράθεση με την Κυβέρνηση και τους κυρίαρχους οικονομικούς κύκλους με βασικό επίδικο ζήτημα την **αντιδραστική αναθεώρηση του Συντάγματος**, που έχει στο στόχαστρό της **το άρθρο 16** επιδιώκοντας να αναιρέσει θεμελιώδη δημοκρατικά, μορφωτικά και εργασιακά δικαιώματα. Η συνταγματική αυτή αναθεώρηση εκτείνεται μέχρι και το **δραστικό περιορισμό της προστασίας των δασών και του φυσικού περιβάλλοντος**, γεγονός που συνιστά σοβαρή απειλή όχι μόνο κατά της ποιότητας αλλά και της ίδιας της ζωής μας. Επιμένει, επίσης, να απειλεί την εργασιακή ασφάλεια των δημοσίων υπαλλήλων με ρυθμίσεις **ουσιαστικής άρσης της μονιμότητας.**

Ειδικότερα:

Το άρθρο 16 κατοχυρώνει τον αποκλειστικά δημόσιο χαρακτήρα της Τριτοβάθμιας Εκπ/σης και γενικότερα – σε νομικό επίπεδο – τη δωρεάν εκπαίδευση σε όλες τις βαθμίδες ως υποχρέωση του Κράτους. Με την αναθεώρησή του, που προωθεί η κυβέρνηση με τη συναίνεση της αξιωματικής αντιπολίτευσης, παραχωρούνται νέα πεδία κερδοφορίας στο κεφάλαιο με τη δυνατότητα ίδρυσης ιδιωτικών πανεπιστημίων. Είναι παραπάνω από βέβαιο - παρά την αποπροσανατολιστική ορολογία των εισηγητών για «μη κερδοσκοπικά, μη κρατικά Πανεπιστήμια» – ότι θα επιβληθούν υψηλά δίδακτρα και θα γιγαντωθούν, επομένως, οι ταξικοί φραγμοί, αφού θα μπορούν να σπουδάσουν σ' αυτά μόνο όσοι έχουν αντίστοιχες οικονομικές δυνατότητες.

Επιπρόσθετα, με βάση τα πραγματικά δεδομένα, τίθεται ευθέως το ζήτημα της αμφίβολης ποιότητας των σπουδών που θα παρέχουν τα ιδιωτικά αυτά Πανεπιστήμια, αφού ουσιαστικά θα αποτελούν, στη συντριπτική τους πλειονότητα, μεταμφίηση των γνωστών Κέντρων Ελεύθερων Σπουδών και των ποικιλώνυμων Κολεγίων, οπότε παραμένει μετέωρη και όλη η φιλολογία για τον δήθεν περιορισμό της φοιτητικής μετανάστευσης.

Η πιο σημαντική όμως ανατροπή και επιδίωξη αφορά την ίδια την δημόσια Τριτοβάθμια Εκπαίδευση, τις λειτουργίες και τον προσανατολισμό της. Με μοχλό την,

κατοχυρωμένη και συνταγματικά, ενιαία αξιολόγηση με βάση τις ανάγκες και τις προτεραιότητες της αγοράς, **τα ιδιωτικά Πανεπιστήμια θα γίνουν ο καταλύτης για την επιχειρηματική άλωση και την υποταγή των δημόσιων πανεπιστημίων στα άμεσα συμφέροντα και την κερδοφορία του κεφαλαίου.** Πρωτίστως όμως αυτό που συμπυκνώνει η αναθεώρηση του άρθρου 16 είναι η ριζική αμφισβήτηση της μόρφωσης ως καθολικού κοινωνικού δικαιώματος με αποτέλεσμα την υποβάθμιση της δημόσιας εκπαίδευσης συνολικά και σε όλες τις βαθμίδες.

Το κεντρικό νεοφιλελεύθερο δόγμα, που εμπνέει και την παρούσα συνταγματική αναθεώρηση, δομείται άλλωστε πάνω στην αντίληψη ότι δεν μπορεί να υφίστανται πλέον κοινωνικά δικαιώματα παρά μόνον ατομικές δυνατότητες, που αναδεικνύονται μέσα από τις λειτουργίες της αγοράς. Παρά την κορυφαία σημασία που έχει η προωθούμενη αναθεώρηση του άρθρου 16, ως εκπαιδευτικό κίνημα αγωνιζόμαστε **συνολικά κατά της συνταγματικής αναθεώρησης** εξαιτίας μιας σειράς σοβαρών ανατροπών, που επιχειρούνται σε βάρος του κόσμου της εργασίας και της κοινωνικής πλειοψηφίας.

Δεν μπορεί να αγνοήσει κανείς **την αναθεώρηση των άρθρων 103 και 104**, που αφορούν το δικαίωμα στη σταθερή και εγγυημένη εργασία, με κυρίαρχη πλευρά την κατάργηση της μονιμότητας για τους νεοεισερχόμενους στο δημόσιο κατά το πρότυπο των ΔΕΚΟ, καθώς και μια σειρά συνακόλουθες αρνητικές συνέπειες, όπως θα είναι η κατάργηση των ασφαλιστικών ταμείων των εργαζόμενων στο δημόσιο. Δεν μπορεί να παραβλέψει κανείς ούτε **την αναθεώρηση του άρθρου 24**, που αναφέρεται στην προστασία των δασών και των ελεύθερων χώρων, που εκχωρούνται ουσιαστικά στο κατασκευαστικό κεφάλαιο. Δεν πρέπει, τέλος, να υποτιμηθεί **η αναθεώρηση του άρθρου 100**, που οδηγεί σε περιορισμό των κοινωνικών δικαιωμάτων και δημοκρατικών ελευθεριών, που πλήττονται τόσο με την ίδρυση του «Συνταγματικού Δικαστηρίου» ως υπερδικαστηρίου, όσο και με την ενσωμάτωση στο εσωτερικό δίκαιο αντεργατικών κοινοτικών οδηγιών ή και Νατοϊκών αποφάσεων, χωρίς τη σημερινή απαιτούμενη αυξημένη κοινοβουλευτική πλειοψηφία των 3/5 (ερμηνευτική δήλωση **άρθρου 28**).

Στις **10** αλλά και στις **17 Γενάρη**, χιλιάδες εκπαιδευτικοί και των τριών βαθμίδων, φοιτητές, σπουδαστές και εργαζόμενοι βρέθηκαν στους δρόμους σε όλες τις μεγάλες πόλεις της χώρας για να αντισταθούν σε όλες τις αντεκπαιδευτικές, αντεργατικές και αντιλαϊκές **πολιτικές επιλογές που αμφισβητούν ριζικά τη δημόσια και δωρεάν εκπαίδευση και τη μόρφωση ως καθολικό κοινωνικό αγαθό.** Όλες αυτές οι χιλιάδες των απεργών και των διαδηλωτών που βρέθηκαν στην ολόημερη κινητοποίηση της Αθήνας στις 10 Γενάρη περικυκλώνοντας τη Βουλή διατράνωσαν την απαίτησή τους **να μην παραδοθεί η εκπαίδευση στο ιδιωτικό κεφάλαιο, στις επιχειρήσεις, στις προτεραιότητες και στις ανάγκες αύξησης της κερδοφορίας τους, σε βάρος της εργασίας και της κοινωνίας γενικότερα.**

Οι παραπάνω εξελίξεις δείχνουν ότι είναι **υπαρκτή η κινηματική δυνατότητα και δυναμική, για να μην αναγορευτεί ο νόμος της αγοράς σε συνταγματικό καταστατικό χάρτη της χώρας.**

Στη νέα χρονιά θα επανακριθεί και το ζήτημα που προκάλεσε τη φοιτητική εξέγερση της Άνοιξης του 2006. Πρόκειται για τον περιβόητο Νόμο – Πλαίσιο για τα ΑΕΙ – ΤΕΙ, ο οποίος προωθεί συνθήκες αποκάλυπτης επιχειρηματικής λειτουργίας στα ανώτατα ιδρύματα με μάνατζερς, επιλεκτική κρατική χρηματοδότηση, περικοπή των δωρεάν συγγραμμάτων καθώς και περιστολή του Πανεπιστημιακού Ασύλου και ευρύτερα του ελεύθερου φοιτητικού συνδικαλισμού.

Δεν αποκλείεται, επίσης, παρά την προσωρινή, σκόπιμη αδρανοποίηση, να επανεμφανιστεί η «Έκθεση του ΕΣΥΠ» για τη Β/βάθμια Εκπ/ση», ενδεχομένως και με τη μορφή νομοθετικών πρωτοβουλιών. Η περιβόητη αυτή έκθεση, στο όνομα της δήθεν «οικονομικής αυτοτέλειας» των σχολικών μονάδων, προτείνει τη θεσμοθέτηση

οικονομικών υποδιευθυντών (μάνατζερς), με στόχο την αυτοχρηματοδότηση των σχολείων μέσω της εξεύρεσης χορηγιών. Προτείνει, επίσης, τον πολλαπλασιασμό των εξετάσεων «τύπου Αρσένη» από τη Γ΄ Γυμνασίου, την ίδρυση «Ακαδημίας Εισαγωγικής Επιμόρφωσης» ως πρόσθετης διαδικασίας επιλογής των εκπαιδευτικών πέραν του ΑΣΕΠ. Τέλος, θεωρεί απαραίτητη την επιβολή της υποχρεωτικής παραμονής των εκπαιδευτικών στο σχολείο κατά 10 ώρες πέραν του διδακτικού ωραρίου.

Το 2007, εκτός από ένα ακόμη έτος συνέχισης της λιτότητας και των ιδιωτικοποιήσεων, εκτιμάμε ότι θα επαναφέρει στο προσκήνιο, το ζήτημα, του ασφαλιστικού με την ανατροπή των βασικών του πυλώνων και με αναπόφευκτες συνέπειες τη μείωση των συντάξιμων αποδοχών, τη διεύρυνση των ορίων ηλικίας και την αύξηση των ασφαλιστικών εισφορών, παρά τις περί του αντιθέτου κυβερνητικές διαβεβαιώσεις. Η πολιτική αυτή είναι στρατηγική επιλογή των κυρίαρχων κύκλων στη χώρα μας και στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Υπενθυμίζεται ότι στο επίπεδο της Ε.Ε. έχουν ήδη δρομολογηθεί μια σειρά εξελίξεων για το 2007 που αφορούν την ανατροπή ή τον περιορισμό ζωτικών δικαιωμάτων του κόσμου της εκπαίδευσης και της εργασίας (όπως είναι η σύνοδος Υπουργών Παιδείας στο Λονδίνο στις 16-18 Μαΐου 2007). Μεταξύ αυτών και η τελική έγκριση της οδηγίας Μπόλκενστάϊν, η οποία λόγω των ασαφειών της είναι μια ακόμη παγίδα για τους εργαζόμενους. Σημειώνουμε, ακόμη, ότι το ΥΠΕΠΘ, με βάση το διάτρητο νόμο που ψήφισε στη Βουλή η κυβερνητική πλειοψηφία, έχει δρομολογήσει τις διαδικασίες για την «επιλογή» των στελεχών της εκπαίδευσης έχοντας, ουσιαστικά, θέσει υπό ομηρία τους μη προσκείμενους στο κυβερνών κόμμα υποψηφίους. Και στην προκειμένη περίπτωση, η αξιοπιστία των εκπαιδευτικών θεσμών, αναπόφευκτα, δοκιμάζεται σκληρά. Γι αυτό ως εκπαιδευτικό κίνημα αντιδρούμε στα σχέδια κομματικής άλωσης της διοίκησης της εκπαίδευσης!

Σε ό,τι αφορά στις γενικότερες διεθνείς εξελίξεις – πολύ ενδεικτικά - ως εκπαιδευτικοί, εργαζόμενοι και συνδικαλιστικό κίνημα εκφράζουμε τη βαθιά ανησυχία μας και την ισχυρή αντίθεσή μας για την κλιμάκωση της πολεμικής φρίκης και των συνεχιζόμενων ιμπεριαλιστικών επεμβάσεων στο Ιράκ, στο Λίβανο, στην Παλαιστίνη κι όσων επαπειλούνται σε άλλες γωνιές του πλανήτη (Συρία, Ιράν, κ.λπ.). Ως ΟΛΜΕ, εκφράζουμε σταθερά την έντονη αντίθεση του εκπαιδευτικού κόσμου στις συνεχιζόμενες πολυπληθείς ελληνικές στρατιωτικές αποστολές σε όλα τα γεωγραφικά μήκη και πλάτη, εκεί που, στην πραγματικότητα, προωθούνται οι επιδιώξεις του διεθνούς πλέγματος του κεφαλαίου και της ιμπεριαλιστικής Νέας Τάξης.

ΔΙΕΚΔΙΚΗΤΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ

Το διεκδικητικό πλαίσιο, της σημερινής περιόδου συγκροτείται από δύο **ισότιμους** άξονες.

1. τον άξονα που προβάλλει την ανάγκη της αποτροπής της αντιδραστικής συνταγματικής αναθεώρησης με αιχμές τα άρθρα 16, 24 και 103 και

2. τον άξονα των κεντρικών μας διεκδικήσεων που μπορούν να κωδικοποιηθούν σε πέντε ξεχωριστές ενότητες:

Οικονομικά

- Καθαρές αποδοχές, 1400 ευρώ στο εισαγωγικό κλιμάκιο
- Αύξηση των κρατικών δαπανών για την Παιδεία τουλάχιστον στο 5% του ΑΕΠ

Εργασιακά

- Μόνιμη και σταθερή εργασία για όλους, διορισμός αποκλειστικά μόνιμων εκπαιδευτικών
- Κατάργηση του ωρομισθίου και του αναπληρωτή με εξαίρεση τις περιπτώσεις πραγματικής αναπλήρωσης
- Κατάργηση του νόμου για την επιλογή των στελεχών της εκπαίδευσης. Άμεση κατάρτιση, ψήφιση και εφαρμογή νέου νόμου, αντικειμενικού και αξιοκρατικού

Ασφαλιστικά

- Πλήρη σύνταξη με 30 χρόνια υπηρεσίας. Κατάργηση όλων των αντιασφαλιστικών νόμων

Εκπαιδευτικά

- Δημόσια Εκπαίδευση **πραγματικά δωρεάν** σε όλες τις βαθμίδες
- Άμεση καθιέρωση 12χρονης υποχρεωτικής εκπαίδευσης με προοπτική το ενιαίο 12χρονο σχολείο
- Κατάργηση της βάσης του «10», που θεσμοθετήθηκε ως προϋπόθεση για την εισαγωγή στα ΑΕΙ - ΤΕΙ
- Παιδαγωγική ελευθερία και δημοκρατία στο σχολείο. Κατάργηση του θεσμικού πλαισίου της αξιολόγησης που προωθεί το σχολείο της αγοράς
- Κατάργηση του Νόμου για τη Β/βάθμια Επαγγελματική Εκπαίδευση και εφαρμογή της μεταβατικού χαρακτήρα πρότασης της ΟΛΜΕ σχετικά με τομείς, ειδικότητες στα ΕΠΑΛ και τη δημιουργία Μεταλυκειακού Έτους Ειδίκευσης. Καμιά κατάργηση σχολικής μονάδας, διασφάλιση της μόνιμης εργασίας όλων των εκπαιδευτικών.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΔΡΑΣΗΣ

Η πρόταση για το πρόγραμμα δράσης, που καταθέτουμε στην κρίση των Γενικών Συνελεύσεων των ΕΛΜΕ και όλων των συναδέλφων, συνεκτιμά τόσο την κινηματική αναγκαιότητα (όπως αυτή προκύπτει από τις κρίσιμες εξελίξεις της περιόδου που αναλύθηκαν προηγουμένως), όσο και τις αγωνιστικές διαθέσεις της βάσης του κλάδου (που βρίσκονται σήμερα σε προφανή αναντιστοιχία) σε μια συντεταγμένη προσπάθεια γεφύρωσης και εναρμόνισης.

Τα κριτήρια με τα οποία συγκροτήσαμε το πρόγραμμα δράσης που σας προτείνουμε είναι:

α) Να περιλαμβάνει βήματα κατανοητά για τη σημασία και την αναγκαιότητα τους και γι' αυτό να ταυτίζονται με τις κρίσιμες ημερομηνίες της διαδικασίας αναθεώρησης του Συντάγματος, που έτσι κι αλλιώς αποτελούν κόμβους κινηματικών γεγονότων.

β) Να αποβλέπει στη συγκρότηση των ευρύτερων δυνατών κινηματικών μετώπων με άλλους αγωνιζόμενους χώρους και κλάδους ενισχύοντας το βαθμό συσπείρωσης και πολλαπλασιάζοντας τη δύναμη πυρός όχι μόνο του κλάδου μας αλλά και των υπόλοιπων συνιστωσών. Αξιοποιούμε με αυτό τον τρόπο τη «νέα ματιά» για τη

στρατηγική των αγώνων που, έστω πρωτόλεια, διαμόρφωσαν οι κινητοποιήσεις της εκπαίδευσης την προηγούμενη περίοδο και συμπυκνώνονται στην ανάγκη του συντονισμού και της ευρύτερης αγωνιστικής συμπόρευσης, ώστε να γίνουν οι αγώνες μας για τις **μεγάλες ανατροπές** αποτελεσματικοί και νικηφόροι.

γ) Να περιγράψει με τη μέγιστη δυνατή σαφήνεια την προοπτική και την κορύφωσή τους ως αγώνων σύγκρουσης, διάρκειας και πραγματικής διεκδίκησης των αιτημάτων μας.

Για να επιτύχουμε τον απαιτούμενο, υψηλό, βαθμό συσπείρωσης του κλάδου και για να διαμορφώσουμε όρους συγκέντρωσης δυνάμεων ευρύτερου εκπαιδευτικού και κοινωνικού φάσματος, ικανών να παρεμβαίνουν αποτελεσματικά, απαιτούνται, μεταξύ άλλων:

- ενεργοποίηση – κινητοποίηση του δικτύου των συνδικαλιστικών στελεχών μας με επικεφαλής **όλα τα μέλη των Δ.Σ. των ΕΛΜΕ της χώρας**
- συστηματικός συντονισμός του Δ.Σ. της ΟΛΜΕ με τα Δ.Σ. των ΕΛΜΕ με βάση συγκεκριμένο και στοχευμένο πρόγραμμα πολύμορφων δράσεων και παρεμβάσεων (π.χ. περιοδείες και επισκέψεις – συζητήσεις ενημερωτικού χαρακτήρα στα σχολεία, ανοιχτές εκδηλώσεις με επίκεντρο τα φλέγοντα προβλήματα της δημόσιας εκπαίδευσης και των εκπαιδευτικών, παραστάσεις στις ηγεσίες των κομμάτων, συλλαλητήρια κ.λπ.) συνεργασία με τους άλλους φορείς, εκπαιδευτικούς, συνδικαλιστικούς, κοινωνικούς, όχι μόνο στο πεδίο των συσκέψεων και των συνεννοήσεων αλλά και σ' αυτό της κοινής δράσης και του κοινού αγώνα
- τεκμηριωμένη και πειστική προβολή των θέσεων και διεκδικήσεών μας μέσω και της αξιοποίησης του κατάλληλου επικοινωνιακού σχεδιασμού

Με βάση τα παραπάνω, προτείνουμε:

1. **Γενικές Συνελεύσεις των ΕΛΜΕ από 22/1 έως 2/2 και Γ.Σ. των Προέδρων των ΕΛΜΕ στις 3/2.**
2. **24ωρη απεργιακή κινητοποίηση στις 15 Φλεβάρη, ημέρα έναρξης της συζήτησης για τα αναθεωρητέα άρθρα του Συντάγματος στην Ολομέλεια της Βουλής. Εξουσιοδότηση σε κάθε περίπτωση του Δ.Σ. της ΟΛΜΕ να εναρμονίσει την απεργιακή κινητοποίηση με την πρώτη ημέρα έναρξης της συζήτησης στη Βουλή, αν τροποποιηθεί ο προγραμματισμός που έχει ήδη ανακοινωθεί.**
3. **24ωρη απεργιακή κινητοποίηση στις 27 Φλεβάρη, ημέρα πραγματοποίησης της α΄ ψηφοφορίας στη Βουλή επί των αναθεωρητέων άρθρων. Εξουσιοδότηση του Δ.Σ. της ΟΛΜΕ να εναρμονίσει την απεργιακή κινητοποίηση σε περίπτωση αλλαγής της ημερομηνίας για την κρίσιμη ψηφοφορία.**
4. **Νέες Γενικές Συνελεύσεις των ΕΛΜΕ από 26/2 έως 2/3 και Γ.Σ. Προέδρων στις 3/3. Οι Γενικές αυτές Συνελεύσεις θα κληθούν να συζητήσουν και να εγκρίνουν εισήγηση του Δ.Σ. της ΟΛΜΕ για κλιμάκωση του απεργιακού αγώνα μέσα στο Μάρτιο, που αποτελεί κρίσιμη περίοδο εξελίξεων, συνεκτιμώντας όλες τις σχετικές παραμέτρους.**

Αγαπητοί Συνάδελφοι,

Το μήνα Μάρτιο είναι γνωστό ότι πραγματοποιούνται οι τελικές ψηφοφορίες για τα αναθεωρητέα άρθρα του Συντάγματος. Είναι, επίσης, εξαιρετικά πιθανή η εισαγωγή προς ψήφιση στη Βουλή του αντιδραστικού Νόμου – Πλαισίου για τα ΑΕΙ – ΤΕΙ, που πυροδότησε τη φοιτητική εξέγερση της προηγούμενης Άνοιξης. Τέλος, η περίοδος αυτή θα είναι ιδιαίτερα κρίσιμη για την πορεία αντιμετώπισης των οικονομικών, εργασιακών και εκπαιδευτικών μας αιτημάτων. Είναι, επομένως, προφανές ότι συγκεντρώνονται εκείνες οι ορατές προϋποθέσεις που ευνοούν τη συγκρότηση ενός **αυθεντικού πανεκπαιδευτικού μετώπου**.

Είναι αυτονόητο, τέλος, ότι **το πεδίο ανάπτυξης των αγώνων μας, εκτείνεται μέχρι τη λήξη του διδακτικού έτους**.

Υ.Γ. Η Γ.Σ. των Προέδρων των ΕΛΜΕ της χώρας θα πραγματοποιηθεί το Σάββατο, 3/2/07, στις 10 π.μ., στο Ξενοδοχείο STANLEY (Πλ. Καραϊσκάκη 1, τηλ:210 52 41 611).